Lietas Nr. C04156814
Lietas arhīva Nr. C-1568-14/31

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2014.gada 15.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģija:
tiesnese A.Veita,
ar tiesas sēžu sekretāru M.Malojlo
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu AS "PrivatBank" prasībā pret /pers. A/ un /pers. B/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu.

A p r a k s t o š ā d a ļ a

2014.gada 24.februārī AS "PrivatBank" (turpmāk arī prasītāja) cēlusi prasību Rīgas apgabaltiesā pret /pers. A/ un /pers. B/ (turpmāk abas kopā arī atbildētājas) par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atzīšanu un, atsaucoties uz Civillikuma 1036., 1401., 1402., 1403., 1587., 1592., 1692., 1698., 1702.pantu, lūgusi: atzīt 2012.gada 17.jūlija dzīvokļa pirkuma līgumu starp /pers. A/ un /pers. B/ par nekustamā īpašuma /adrese/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra Nr./numurs/, par spēkā neesošu, atjaunot īpašuma tiesības /pers. A/ uz nekustamo īpašumu – dzīvokli un kopīpašuma domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas /adrese/, kas reģistrēts Rīgas pilsētas zemesgrāmatu nodaļas nodalījumā Nr./numurs/, kadastra Nr./numurs/, piedzīt par labu prasītājai no atbildētājām samaksāto valsts nodevu un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus.

Prasības pieteikums pamatots ar turpmāk norādīto.

2011.gada 16.novembrī star prasītāju un SIA "HVV PLUS" kā aizņēmēju noslēgts kredīta līgums Nr.373/11 par aizdevumu atjaunojamās kredītlīnijas veidā 86 795,18 EUR apmērā.

2011.gada 22.novembrī starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ noslēgts galvojums Nr.375/11, ar kuru pēdējā apņēmusies pilnā apmērā kā pats parādnieks ar visu savu kustamo, nekustamo mantu un naudas līdzekļiem neatsaucami un neapstrīdami galvot, ka visas aizņēmējas SIA "HVV PLUS" saistības tiks izpildītas pilnībā, pienācīgā veidā un termiņā.

Galvojuma līguma 3.6.punktā atbildētāja /pers. A/ apņēmusies bez prasītājas rakstiskas piekrišanas neapgrūtināt savu īpašumu ar citiem parādiem, servitūtiem, reālnastām vai izpirkuma tiesībām, kā arī neieķīlāt, nedalīt, un neatsavināt to.

2013.gada 23.janvārī prasītāja saņēmusi paziņojumu no SIA "HVV PLUS" par 2013.gada 17.janvārī pieņemtu lēmumu par likvidācijas procesa uzsākšanu, pēc kā prasītāja nekavējoties centusies sazināties ar atbildētāju /pers. A/, kas ir ari sabiedrības vienīgā dalībniece, valdes priekšsēdētāja un galviniece, taču nesekmīgi. Vienlaicīgi prasītāja konstatējusi, ka galviniece ir pārkāpusi galvojuma līguma noteikumus un sev piederošo nekustamo īpašumu /adrese/, 2012.gada 17.jūlijā ir pārdevusi atbildētājai /pers. B/ par 21 343,08 EUR jeb 15 000 Ls, kas ir zem kadastrālās vērtības, par ko tikai 2013.gada 14.janvārī izdarīts attiecīgs ieraksts zemesgrāmatās.

Prasītāja piekrišanu nekustamā īpašuma atsavināšanai galviniecei /pers. A/ nav devusi, kā dēļ atzīstams, ka, pārdodot dzīvokli un neinformējot par to prasītāju, pēdējā ir apzināti rīkojusies pretēji tam, par ko līgumslēdzējas vienojušās galvojuma līgumā.

Prasītājas ieskatā, dzīvokļa pirkuma līguma noslēgšana notikusi ar mērķi izvairīties no atbildības par galvojuma līgumā pielīgto saistību izpildi, jo līdz likvidācijas procesa uzsākšanai /pers. A/ bijusi SIA "HVV PLUS" vienīgā dalībniece un valdes locekle. Prasītāja nav vienīgā sabiedrības kreditore, līdz ar ko nav garantiju, ka likvidācijas procesā tiks pilnībā apmierināts tās prasījums.

Tāpat, prasītājas ieskatā, notikumu gaita, noslēdzot apstrīdēto līgumu 2012.gada 17.jūlijā, nostiprinot to zemesgrāmatā 2013.gada 14.janvārī, bet lēmumu par SIA "HVV PLUS" likvidācijas procesu pieņemot 2013.gada 17.janvārī, apstiprina, ka pirkuma līguma datums nav patiess.

Par pirkuma līguma fiktīvo raksturu liecina arī tas, ka: SIA "HVV" jau dzīvokļa atsavināšanas brīdī bijušas neizpildītas saistības, kas norāda uz /pers. A/ apzināšanos par maksātnespējas un līdz ar to galvinieka atbilstības iestāšanās neizbēgamību; dzīvokļa pirkuma cena ir noteikta tikai izskata pēc – zem kadastrālās vērtības – tirgus vērtība dzīvoklim ir pusi augstāka; /pers. A/ bez pārtraukuma arī pašlaik faktiski dzīvo atsavinātajā dzīvoklī.

2014.gada 29.aprīlī Rīgas apgabaltiesā saņemti atbildētājas /pers. B/ paskaidrojumi par prasību, kuros prasību lūgts noraidīt.

Paskaidrojumos norādīti šādi argumenti.

Prasība ir balstīta uz prasītājas pieņēmumiem.

Zema pirkuma cena nav pamats pirkuma līguma atcelšanai vai tā tiesiskuma apšaubīšanai, jo saskaņā ar Civillikuma 2015.pantu, pirkuma maksas apmēru pirkuma līguma dalībnieki var noteikt brīvi.

Prasītājas vērtējums, ka pirkuma līgums ir fiktīvs darījums tā zemās cenas dēļ ir balstīts uz subjektīvu pieņēmumu, kurā nav ņemta vērā iespējamība, ka darījuma dalībniekiem ir papildus vienošanās, kas šo darījumu padara izdevīgu abām darījuma pusēm.

Dzīvokļa pirkuma cena 15 000 Ls noteikta ar nosacījumu (savstarpēju vienošanos), ka pārdevējai saglabāsies tiesības lietot dzīvokļa īpašumu, nemaksājot īres maksu, bet sedzot dzīvokļa uzturēšanas izdevumus, tādējādi padarot darījumu abpusēji izdevīgu.

Lietā nav pierādījumu, ka dzīvokļa tirgus vērtība pārdošanas brīdī bijusi uz pusi augstākā, kā to norādījusi prasītāja. Turklāt tirgus vērtību papildus citiem kritērijiem nosaka tā tehniskais stāvoklis, apgrūtinājumi ar īres tiesībām u.tml.

Ir apšaubāms, vai dzīvokļa īpašuma cena varētu būt augsta un iespējams plašs potenciālo pircēju loks, pastāvot pārdevēja vēlmei saglabāt savu dzīvesvietu pārdodamajā īpašumā.

Prasītāja nav ņēmusi vērā, ka valsts nodeva par pircēja īpašuma tiesību reģistrāciju zemesgrāmatā tiek aprēķināta no kadastrālās vērtības, ja atsavināšanas līgumā pirkuma cena noteikta zemāka. Pieņemot prasītājas viedokli, ka pirkums faktiski nav noticis, nav saskatāma loģika pirkuma līgumā norādīt zemāku cenu.

Aplams un nepierādīts ir prasītājas apgalvojums, ka atbildētāja nevarēja nezināt, ka darījums slēgts, lai galviniece izvairītos no atbildības un nekustamais īpašums netiktu atsavināts piespiedu kārtā par labu prasītājai.

Pērkot dzīvokļa īpašumu, pircējam nav jāizpēta un nav jāzina pārdevēja finansiālais stāvoklis un saistību apjoms. Pat tad, ja pircējs tiktu informēts, ka pārdevējs ir naudas grūtībās, tas nenozīmē, ka pircējam jāzina par pārdevēja galvinieka saistībām.

Tikai no šīs lietas materiāliem atbildētājai zināms, ka prasītājas galvenais parādnieks ir SIA "HVV PLUS", bet darījuma slēgšanas brīdī nekāda informācija par šī komersanta saistību neizpildi atbildētājai nevarēja būt.

Tāpat darījuma slēgšanas brīdī atbildētājai nav bijis informācijas par iespējamo teorētisko iespējamību, ka pārdevējai nākotnē varētu rasties galvinieka pienākums atbildēt par trešās personas saistībām. Atbildētājai nav jābūt atbildīgai, ja pārdevēja kaut kādā veidā un pircējam nezinot pārkāpj cita darījuma nosacījumus, kuros atbildētāja nav dalībniece.

Par to, ka dzīvokļa īpašumam nav apgrūtinājumu atbildētāja pārliecinājusies zemesgrāmatas ierakstos, kam ir publiska ticamība.

Prasītāja prasībā atsaukusies uz vairākām tiesību normām, taču nav norādījusi, kā šīs tiesību normas ir piemērojamas konkrētajiem apstākļiem. Atbildētājas ieskatā, prasītājas norādītās normas regulē pavisam atšķirīgas tiesiskās attiecības.

Tiesas sēdē prasītājas AS "PrivatBank" pilnvarotais pārstāvis /pers. C/ prasību uzturēja saskaņā ar tajā norādītajiem argumentiem.

Atbildētājas/pers. B/ mutvārdos pilnvarotais pārstāvis /pers. D/ prasību neatzina. Sniedza paskaidrojumus analogus rakstveidā iesniegtajiem. Papildus paskaidroja, ka atbildētāja /pers. A/ īres maksu /pers. B/ par strīdus īpašumu nemaksā. Mērķis dzīvokļa iegādei bijis nodrošināt nākotnē bērniem savu dzīvesvietu. Rakstveida pierādījumu par pirkuma maksas samaksāšanu atbildētājai nav, un tādi nav tikuši sagatavoti. /pers. B/ pirms strīdus darījuma slēgšanas /pers. A/ pazinusi, jo bijusi viņas uzņēmuma kliente.

Atbildētāja/pers. A/ uz tiesas sēdi, par kuras laiku un vietu pēdējai paziņots Civilprocesa likuma 56.panta kārtībā, nav ieradusies un par savas neierašanās iemesliem nav paziņojusi.

Ņemot vērā norādīto un to, ka Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā noteiktie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai nav konstatējami, tiesu kolēģija atzīst, ka saskaņā ar šī likuma 156.panta pirmo daļu lieta izskatāma atbildētājas /pers. A/ prombūtnē.

M o t ī v u d a ļ a

Noklausījusies tiesas sēdē klātesošo lietas dalībnieku paskaidrojumus un novērtējusi tos kopsakarā ar lietā esošajiem rakstveida pierādījumiem, Civillietu tiesu kolēģija atzīst, ka prasība ir pamatota un apmierināma.

Nav strīda, ka 2011.gada 16.novembrī starp prasītāju kā aizdevēju un SIA "HVV PLUS" kā aizņēmēju noslēgts kredīta līgums Nr.373/11 ar grozījumiem 2011.gada 22.novembrī un 2012.gada 28.augustā) par aizdevuma 61 00 Ls izsniegšanu (lietas 19.-26.lapa).

Nav strīda arī par to, ka šī kredīta līguma saistību pastiprināšanai starp prasītāju un atbildētāju /pers. A/ kā galvinieci noslēgts galvojuma līgums Nr.375/11 (lietas 27.–30.lapa), ar kuru /pers. A/ kā pats parādnieks uzņēmusies pienākumu atbildēt prasītājai ar visu savu kustamo, nekustamo mantu un naudas līdzekļiem par visām esošām un nākamajām SIA "HVV PLUS" saistībām, kas izriet no kredīta līguma un jebkuriem kredīta līguma grozījumiem un papildinājumiem, pilnā apmērā, neatsaucami un neapstrīdami galvojot, ka visas saistības tiks izpildītas pilnībā, pienācīgā veidā un termiņa atbilstoši kredīta līguma noteikumiem (galvojuma līguma 2.1. un 2.4.punkts).

Galvojuma līguma 3.6.punktā /pers. A/ cita starpā līguma darbības laikā apņēmusies bez iepriekšējas rakstiskas saskaņošanas ar AS "PrivatBank" neapgrūtināt savu īpašumu ar citiem parādiem, servitūtiem, reālnastām vai izpirkuma tiesībām, kā arī neieķīlāt, nedalīt un neatsavināt to.

Lietas materiālos nav ziņu par to, ka kāds no iepriekš norādītajiem darījumiem būtu atcelts, atzīts par spēkā neesošu vai par to spēkā esamību būtu celta prasība tiesā.

Atbildētājas nav apstrīdējušas prasības pieteikumā norādīto, ka 2013.gada 17.janvārī SIA "HVV PLUS" uzsākts likvidācijas process, par ko prasītāja informēta 2013.gada 23.janvārī, līdz ar ko, ievērojot Civilprocesa likuma 96.panta piekto daļu, šo faktu apšaubīt nav pamata.

Lietā nevar būt strīda arī par to, ka atbildētājai /pers. A/ kā SIA "HVV PLUS" galviniecei ir nenokārtotas maksājuma saistības pret prasītāju, kas izriet no iepriekš norādītajiem darījumiem (kredīta un galvojuma līgumiem).

To apstiprina Rīgas Apvienotās šķīrējtiesas 2014.gada 12.septembra spriedums par 90 754,30 EUR un šķīrējtiesas procesa izdevumu 1 548,91 EUR piedziņu no SIA "HVV PLUS", bet piedziņas neiespējamības gadījumā no /pers. A/, par labu AS "PrivatBank" (lietas 62.-68.lapa) un Rīgas rajona tiesas tiesneses 2014.gada 27.oktobra lēmums lietā Nr.3-12/153 par izpildu raksta izsniegšanu Rīgas Apvienotās šķīrējtiesas 2014.gada 12.septembra sprieduma lietā Nr.412/2014 izpildei (lietas 74.-76.lapa).

Saskaņā ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījuma Nr./numurs/norakstu (lietas 17.lapa), 2013.gada 14.janvārī izbeigušās /pers. A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra Nr./numurs/, pamatojoties uz /pers. A/ un /pers. B/ starpā 2012.gada 17.jūlijā noslēgtu dzīvokļa pirkuma līgumu. Nekustamā īpašuma darījuma summa noradīta 15 000 Ls (21 323,08 EUR).

Prasītāja savā prasībā apstrīdējusi šo darījumu, lūdzot to atzīt par spēkā neesošu un atjaunojot /pers. A/ īpašuma tiesības uz atsavināto nekustamo īpašumu, norādot, ka darījums vērsts uz to, lai izvairītos no galvinieces saistību izpildes.

Civillikuma 1.pants noteic, ka tiesības izlietojamas un pienākumi pildāmi pēc labas ticības, bet 1415.pants - ka neatļauta un nepieklājīga darbība, kuras mērķis ir pretējs reliģijai, likumiem vai labiem tikumiem, vai kura vērsta uz to, lai apietu likumu, nevar būt par tiesiska darījuma priekšmetu; tāds darījums nav spēkā.

Saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu (..).

Atbildētāja/pers. A/ nav apstrīdējusi to, ka viņa ar prasītāju sev piederošā nekustamā īpašuma atsavināšanu iepriekš rakstiski nav saskaņojusi, tādējādi, tiesu kolēģijas ieskatā, pieļaujot galvojuma līgumā pielīgto saistību neattaisnojamu pārkāpumu.

No lietas materiāliem redzams, un par to nav strīda, ka strīdus nekustamā īpašuma atsavinājuma darījums zemesgrāmatās korroborēts tikai 2013.gada 14.janvārī, lai gan pats dzīvokļa pirkuma līgums, atbilstoši tajā norādītajai informācijai, noslēgts jau 2012.gada 17.jūlijā. Kādi iemesli bijuši par pamatu gandrīz sešus mēnešu kavēties ar līgumu iegūto /pers. B/ īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatās, neviena no atbildētājām tiesai nav skaidrojusi, līdz ar ko, tiesu kolēģija piekrīt prasītājas paustajām šaubām, ka strīdus darījumā norādītais līguma noslēgšanas datums būtu patiess.

Tāpat lietas izskatīšanā noskaidrots, un par to nav strīda, ka /pers. A/ pēc strīdus nekustamā īpašuma atsavināšanas /pers. B/ faktiski turpina to lietot kā savu, nemaksājot par to /pers. B/ īres maksu, bet norēķinoties tikai par īpašuma uzturēšanas izdevumiem. Strīdus īpašumā joprojām ir arī /pers. A/ deklarētā dzīvesvieta.

Tiesu kolēģija apšauba atbildētājas /pers. B/ norādīto, ka īres maksas nemaksāšana ir saistīta ar pirkuma maksas atlaidi, kas ietverta dzīvokļa pirkuma līgumā un ar ko izskaidrojama līgumā norādītā pirkuma cena 15 000 Ls.

Atbildētāja/pers. B/ tiesas sēdē nevarēja iesniegt pierādījumus tam, ka strīdus darījumā norādīto pirkuma maksu ir samaksājusi. Viņas pārstāvis paskaidroja, ka nekādi rakstiski pierādījumi pirkuma maksas samaksai darījuma slēgšanas brīdī nav tikuši sagatavoti. Līguma noteikumi nesatur arī /pers. A/ apliecinājumu par pirkuma maksas saņemšanu skaidrā naudā.

Līdz ar to, ņemot vērā dzīvē gūtos novērojumus, ka darījumi starp fiziskām personām skaidrā naudā tādā apmērā praktiski nenotiek, bet, ja notiek, tad par naudas saņemšanu tiek sagatavots vismaz rakstisks pircēja apliecinājums, tiesu kolēģija atzīst, ka atbildētājas ar pārliecinošiem pierādījumiem nav atspēkojušas prasītājas norādīto par apstrīdētā darījuma neīstumu.

Civillietu tiesu kolēģija atstāj bez ievērības un nevērtē prasītājas apsvērumus par strīdus nekustamā īpašuma tirgus vērtību darījuma slēgšanas brīdī, jo šādi pierādījumi lietā nav iesniegti.

Tiesu kolēģijas ieskatā, iepriekš konstatētie apstākļi kopsakarā un secīgi apstiprina, ka /pers. A/ sava īpašuma atsavinājuma līgumu ar /pers. B/ noslēgusi ar mērķi izvairīties no savu galvinieces saistību izpildes pret prasītāju, jo, būdama SIA "HVV PLUS" vienīgā dalībniece un valdes locekle, viņa, lemjot par likvidācijas procesa uzsākšanu dažas dienas pēc strīdus darījuma koroborācijas, nevarēja nezināt par šīs sabiedrības neizpildītām maksājuma saistībām pret AS "PrivatBank" un līdz ar to par savu galvinieces pienākumu atbildēt prasītājai ar visu savu mantu. Tādējādi atbildētājas /pers. A/ rīcība ir vērtējama kā negodprātīga, tā vērsta uz likuma apiešanu un ir pretēja labai ticībai.

Iepriekš konstatētie faktiskie apstākļi (darījuma noslēgšanas un korroborācijas laiks, pierādījumu neesamība pirkuma maksas samaksai,

īres maksas nemaksāšana par svešas lietas lietošanu), kā arī /pers. B/ paskaidrojums tiesas sēdē, ka pirms darījuma noslēgšanas viņa bijusi pazīstama ar /pers. A/, tiesu kolēģijai rada pamatu uzskatīt, ka /pers. B/ zināja arī par pēdējās neizpildītām maksājuma saistībām, līdz ar ko viņai bija saprātīgi jāapzinās, ka /pers. A/ sev piederošo mantu atsavina apzināti, ar nolūku nepieļaut uz to piedziņas vēršanu prasītājas prasījuma pret SIA "HVV PLUS" apmierināšanai.

Minētais, tiesu kolēģijas ieskatā, liedz atzīt /pers. B/ par labticīgu strīdus nekustamā īpašuma ieguvēju.

Ņemot vērā iepriekš norādīto, Civillietu tiesu kolēģija secina, ka prasītājas prasība ir apmierināma, un 2012.gada 17.jūlija dzīvokļa pirkuma līgums, kas noslēgts starp /pers. A/ un /pers. B/ par nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr./numurs/, pirkumu ir atzīstams par spēkā neesošu.

Prasītāja savā prasībā arī lūgusi veikt īpašuma tiesību nostiprinājuma izlabošanu, atjaunojot /pers. A/ īpašuma tiesības uz strīdus nekustamo īpašumu.

Tiesu kolēģija atzīst, ka prasība ir šajā daļā ir apmierināma saskaņā ar Zemesgrāmatu likuma 97.pantu un 54.panta otro daļu un pamatojoties uz to, ka par spēkā neesošu ir atzīts nekustamā īpašuma atsavinājuma darījums.

Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2000.gada 16.februāra spriedumā lietā Nr.SKC–16/2000 atzīts, ka gadījumā, ja prasītājs, kurš nevar celt īpašuma prasību (jo nav īpašnieks), bet kura tiesības ar koroborāciju ir tikušas aizskartas, var celt prasību par trešās personas (ieguvēja) īpašuma nostiprinājuma izlabošanu. Kā tas ir pamatoti norādīts tiesību doktrinā, tad prasība par nostiprinājuma izlabošanu (dzēšanu) mērķis ir novērst nepareizu nostiprinājuma nostiprināšanu (izlabot nepareizu īpašuma nostiprinājumu ar jaunu nostiprinājumu).

Līdz ar to arī konkrētajā gadījumā tiesību nostiprinājums ir labojams, atjaunojot /pers. A/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra Nr./numurs/, un izbeidzot /pers. B/ īpašuma tiesības uz to.

Tādējādi Civillietu tiesu kolēģija secina, ka prasītājas prasība kā pamatota ir pilnībā apmierināma.

Tas, kas prasītāja savā prasības pieteikumā nepilnīgi norādījusi tiesību normas, uz kurām tās prasība pamatota, nevar būt par pamatu prasības noraidīšanai.

Tiesību doktrīnā atzīts, ka „(..) tikai pēc faktisko apstākļu noskaidrošanas tiesa var un viņas pienākums ir apsvērt jautājumu par atbilstošo likumu (..) piemērošanu faktiskajiem apstākļiem.." (*sk. V.Bukovskis. Civīlprocesa mācības grāmata. Rīga, 1933.g., Autora izdevums, 428. - 429.lpp.*).

Arī konkrētajā gadījumā tiesu kolēģija pēc faktisko apstākļu noskaidrošanas ir atzinusi, ka prasība ir apmierināma saskaņā ar Civillikuma 1., 1415. un 162.pantu, kā arī Zemesgrāmatu likuma 97.pantu un 54.panta otro daļu.

Kā izriet no Civilprocesa likuma 41.panta pirmās daļas, apmierinot prasību, no atbildētāja par labu prasītājam piespriež tā samaksātos tiesas izdevumus.

Tādējādi, apmierinot prasītājas prasību, no atbildētājām vienādās daļās par labu prasītājai piedzenama pēdējās, atbilstoši Civilprocesa likuma 34.panta pirmās daļas 1.punkta „c" apakšpunktam un 35.panta pirmās daļas 9.punktam, kā arī 34.panta pirmās daļas 9.punktam, samaksātā valsts nodeva par prasību 1 116,32 EUR ((25 771 - 7 114) x 3,2 % + 519,30 = 1 116,32) un valsts nodeva par prasības nodrošināšanu 128,86 EUR (25 771 x 0,5 % = 128,86) (lietas 5., 6.lapa).

Tāpat no atbildētājām vienādās daļās par labu prasītājai piedzenami tās samaksātie ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi par prasības pieteikuma norakstu un tiesas pavēstu piegādāšanu un izsniegšanu 7,83 EUR (lietas 7.lapa).

Tādējādi kopā par labu prasītājai no katras atbildētājas piedzenami tiesas izdevumi 626,51 EUR ((1 116,32 + 128,86 + 7,83) : 2 = 626,51).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1]pantu atbildētājām nosakāms sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

R e z o l u t ī v ā d a ļ a

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 97., 193. un 204.[1]pantu Civillietu tiesu kolēģija

n o s p r i e d a:

apmierināt AS "PrivatBank" prasību pret /pers. A/ un /pers. B/ par darījuma atzīšanu par spēkā neesošu un īpašuma tiesību atjaunošanu.

Atzīt par spēkā neesošu 2012.gada 17.jūlija dzīvokļa pirkuma līgumu, kas noslēgts starp /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par nekustamā īpašuma /adrese/, kadastra Nr./numurs/, pirkumu.

Atjaunot /pers. A/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese/, kadastra Nr./numurs/, izbeidzot /pers. B/, personas kods /personas kods/, īpašuma tiesības uz to.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, un /pers. B/, personas kods /personas kods/, par labu AS "PrivatBank", reģistrācijas Nr.50003086271, tiesas izdevumus 626,51 EUR (sešsimt divdesmit sešus *euro*, 51 centu) no katras.

Noteikt sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņu - desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Latvijas Republikas Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sagatavošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas apgabaltiesā.

Pilns spriedums sagatavots 2014.gada 29.decembrī.

Tiesnese A.Veita